

[Rytter.]

nogen, før vi tager vort Standpunkt. Vi mener ikke, at der er gjort tilstrækkeligt med Hensyn til at indhente Oplysninger. Og i øvrigt, hvis Sagen ligger som af Ministeren og Ordføreren hævdede, hvorfor i al Verden tillod de os saa ikke at spørge Professorerne og Indenrigsministeriet? Hvorfor maatte vi ikke faa Lov til det? Thi de Herrer vilde dog bagefter kunne sige: Vi stemmer alligevel saadan, som vi i Forvejen vilde. Det kunde ikke genere nogen, at vi indhentede disse Oplysninger.

Naar saa det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) kom med en videnskabelig Forklaring om, at der ikke var flere Oplysninger at indhente, saa ved jeg ikke, hvor det ærede Medlem har det fra. Jo, minsandten var det Oplysninger, det drejede sig om, for den Oplysning, jeg vilde have fra Indenrigsministeriet, var: Hvorledes ser Ministeriet paa en Akt, naar det nu er oplyst, at der har foreligget en tidligere Akt? I saa Henseende kunde Indenrigsministeriet ikke blot oplyse noget vedrørende det foreliggende Tilfælde, men tillige give os Besked om, hvorledes Ministeriet, naar en underordnet Myndighed har afgjort et eller andet, senere stiller sig, efter at der har dannet sig en fast eller en mere løs Praksis. Det var positive Oplysninger vi ønskede, det drejede sig ikke om at spørge Professor Berlin: Hvad mener De, Hr. Professor? — men for Guds Skyld kom ikke med Argumenter for og imod. Vi ønskede netop at faa Argumenter for og imod, før vi benyttede vor Ret til at træffe en Afgørelse, men nu skal vi pludselig være bange for at spørge de sagkyndige. Mener man, det er en værdig Stilling for os? Man har med haard Haand — for første Gang har jeg oplevet det — afskaaret os fra saadanne Erklæringer, ja, endogsaa fra at faa en Erklæring fra selve det Ministerium, som disse Sager sorterer under.

Jeg har endnu et Par Ord til den ærede Ordfører (Ingeborg Hansen). Den ærede Ordfører lod sig smitte, maaske noget af mig, men ogsaa af Indenrigsministeren, til at svinge sig meget højt op, idet hun spurgte, om jeg virkelig vil forhindre Landstingets Medlemmer i at sige: Stemmer ja, Stemmer nej eller Stemmer ikke. Absolut ikke, jeg er en Tilhænger af det, men det er ikke det, vi taler om her. Her taler vi om gyldige og ugyldige Stemmesedler, og dér er det, den ærede Ordfører vil have en Mellemting indført; men en saadan eksisterer ikke. Naar vi siger: Den Stemmeseddel

er gyldig, saa betyder det, at den ikke er ugyldig, og siger vi: Den er ikke gyldig; maa vi ogsaa tage Konsekvensen deraf. Det er akkurat det samme, som naar vi siger, at noget er rigtigt eller forkert; saa kan vi ikke begynde at sætte en Mellemting ind derimellem. Jeg hørte nok, at det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) vilde have et Ord ind, der skulde lyde paa: ikke ganske korrekt, men gyldig alligevel. Er vi dog ikke dér noget langt ude?

Den ærede Ordfører (Ingeborg Hansen) henviser til, at de sagkyndige er uenige. Det er netop de sagkyndiges Mening, jeg vil have at vide, det er netop det, jeg har kæmpet for, men jeg har ikke faaet den at vide. Efter min Mening kan Landstinget ikke, samtidig med at vi hævder, at vi har en grundlovsmæssig Ret til at afgøre Spørgsmaalet, stille sig paa det Standpunkt: Men lad os endelig ikke faa Oplysninger, for det kunde være, de kunde paavirke os i en forkert Retning.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg har ikke blandet mig i det Spørgsmaal, om det høje Landstingsudvalg burde indhente Oplysninger det ene eller andet Sted, men jeg tror, det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) ved at se Historien igen vil opdage, at Tingene — jeg har ikke undersøgt det, men saa vidt jeg erindrer, forholder det sig saaledes — altid selv har afgjort disse Tivlsspørgsmaal. Jeg tror heller ikke, det ærede Medlem vil kritisere Folketinget, fordi Folketinget hverken fra Ministeriet eller fra andre sagkyndige indhentede et Responsum i den Sag, der forelaa derovre for kort Tid siden, men bar sig ad paa nøjagtig samme Maade som Landstingets Udvalg, nemlig anmodede Ministeren om at komme til Stede og fremsætte de Synspunkter, som over for ham var fremsat fra forskellig Side.

Det forekommer mig at være en besynderlig Sprogbrug, det ærede Medlem anvender i Dag. Naar der er Tale om, hvad jeg har foretaget mig under min Drøftelse af Sagen med Jurister, siger det ærede Medlem, at jeg har stukket dem en Lov ud. Jeg ved ikke, hvad der menes dermed. Der er ikke fra min Side forberedt noget som helst i Retning af, hvordan jeg kunde ønske man skulde svare, og man vilde selvfølgelig heller ikke paa nogen Maade lade sig paavirke deraf, det er klart. Jeg har spurgte mange Jurister, og deriblandt findes ogsaa en Professor, som om Ordlyden her i Valgloven har givet Udtryk for det, som jeg